

EUROPA-PARLAMENTET

2004

2009

Mødedokument

ENDELIG
A6-0383/2005

1.12.2005

BETÆNKNING

om miljøaspekter og bæredygtig udvikling
(2005/2051(INI))

Udvalget om Miljø, Folkesundhed og Fødevarerikkerhed

Ordfører: Anne Ferreira

INDHOLD

	Side
FORSLAG TIL EUROPA-PARLAMENTETS BESLUTNING	3
BEGRUNDELSE.....	14
UDTALELSE FRA UDVALGET OM BESKÆFTIGELSE OG SOCIALE ANLIGGENDER	18
PROCEDURE.....	22

FORSLAG TIL EUROPA-PARLAMENTETS BESLUTNING

om miljøaspekter og bæredygtig udvikling (2005/2051(INI))

Europa-Parlamentet,

- der henviser til sin beslutning af 31. maj 2001 om miljøpolitik og bæredygtig udvikling: forberedelse af Det Europæiske Råds møde i Göteborg¹,
 - der henviser til sin beslutning af 28. februar 2002 om strategien for bæredygtig udvikling med henblik på topmødet i Barcelona²,
 - der henviser til sine beslutninger af 16. maj 2002 om forberedelse af verdenskonferencen om bæredygtig udvikling i 2002³,
 - der henviser til Kommissionens arbejdsdokument med titlen "Integrering af miljøhensyn i andre sektorpolitikker - en status over Cardiff-processen" (KOM(2004)0394),
 - der henviser til Kommissionens meddelelse med titlen "2005-revision af EU's strategi for bæredygtig udvikling: første status og fremtidige retningslinjer" (KOM(2005)0037),
 - der henviser til konklusionerne fra Rådets møder i Göteborg (15.-16. juni 2001), Barcelona (15.-16. marts 2002) og Bruxelles (16.-17. juni 2005),
 - der henviser til den reviderede Lissabon-strategi, vedtaget af Det Europæiske Råd den 22.-23. marts 2005,
 - der henviser til Kommissionens strategiske mål for perioden 2005-2009: "Velstand, solidaritet og sikkerhed" (KOM(2005)0012),
 - der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 1600/2002/EF af 22. juli 2002 om fastlæggelse af Fællesskabets sjette miljøhandlingsprogram⁴ og temastrategierne heri,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 45,
 - der henviser til betænkning fra Udvalget om Miljø, Folkesundhed og Fødevarerikkerhed og udtalelse fra Udvalget om Beskæftigelse og Sociale Anliggender (A6-0383/2005),
- A. der henviser til, at der på topmødet i Johannesburg 2002 blev opstillet fem overordnede områder, hvor der skal opnås konkrete resultater: sundhed, energi, landbrug og biodiversitet, forvaltning af økosystemer, vand og sanitet,

¹ EFT C 47 E af 21.2.2003, s. 223.

² EFT C 293 E af 28.11.2002, s. 84.

³ EUT C 180 E af 31.7.2003, s. 507 og 517.

⁴ EFT L 242 af 10.9.2002, s. 1.

- B. der henviser til, at signatarstaterne trods de forpligtelser, de indgik på topmøderne i Rio i 1992 og i Johannesburg i 2002, ikke har truffet de nødvendige foranstaltninger til at vende den nuværende tendens med overudnyttelse af ressourcer og forurening af de naturlige miljøer, og til, at formindskelsen af naturressourcerne og klimaforandringerne er de mest synlige beviser på denne fiasko,
 - C. der henviser til, at antallet af klimakatastrofer er mere end fordoblet i Europa siden 1990'erne, at klimaopvarmningen forventes at fortsætte, og at dens indvirkning på vore økonomiers bæredygtighed, vore økosystemer og menneskers sundhed bliver stadig tydeligere,
 - D. der henviser til, at der er behov for en ny definition på vækst, der baseres på en ansvarlig og effektiv udnyttelse af naturressourcerne og på en ændring af produktions- og forbrugsformer,
 - E. der henviser til, at bæredygtig udvikling er et spørgsmål om solidaritet mellem generationer, men også mellem landene i nord og syd, og at Den Europæiske Union derfor må vælge en linje i sin udviklingspolitik, som giver befolkningerne i udviklingslandene mulighed for at få et bedre liv, samtidig med at miljøet på Jordens beskyttes,
1. glæder sig over, at Kommissionen gør status over strategien for bæredygtig udvikling, således som den havde forpligtet sig til; ser positivt på de ledende principper for bæredygtig udvikling vedtaget af Det Europæiske Råd i juni 2005; anmoder Kommissionen om at iværksætte det fornødne, for at strategien kan blive revideret snarest muligt på grundlag af disse ledende principper, og Rådets østrigske formandskab om at træffe de nødvendige foranstaltninger til, at denne revision kan blive vedtaget i første halvår af 2006;
 2. beklager, at revisionen af strategien for bæredygtig udvikling ikke er blevet foretaget sammen med midtvejsrevisionen af Lissabon-strategien; ønsker, at den reviderede strategi for bæredygtig udvikling bliver en langsigtet strategi i EU, at den definerer det bedste politiske projekt, der kan opfylde målsætningerne om en bæredygtig verden inden for 50 år, og at Unionens andre politiske processer på mellemlang sigt, såsom Lissabon-strategien, er i overensstemmelse med denne langsigtede strategi;
 3. understreger - i betragtning af begrænsede finansielle ressourcer - nødvendigheden af en fælles og effektiv procedure med henblik på en kontinuerlig og systematisk overvågning og revision af begge strategier;
 4. beklager, at flertallet af de retningslinjer, der er indeholdt i anden del af Kommissionens meddelelse ikke svarer til omfanget af de udfordringer, vi står over for, og som er udpeget i meddelelsens første del; understreger, at nogle af retningslinjerne er utilstrækkelige, hvilket især gælder bekæmpelsen af uholdbare tendenser;

Forværring af uholdbare tendenser

5. deler Kommissionens konstatering, at de uholdbare tendenser er blevet forværret, og at det både gælder overudnyttelse og forurening af naturressourcer, tab af biodiversitet og

forværring af klimaændringerne, men også øget ulighed og fattigdom samt en akkumulering af offentlig gæld såvel i EU som i tredjelande;

6. støtter Kommissionens krav om at fastsætte mål for bekæmpelse af negative tendenser; mener, at et centralt mål på mellemlang sigt bør være det i den europæiske forfatning formulerede krav om at opnå "en bæredygtig udvikling i Europa baseret på en afbalanceret økonomisk vækst og prisstabilitet, en social markedsøkonomi med høj konkurrenceevne, hvor der tilstræbes fuld beskæftigelse og sociale fremskridt, og et højt niveau for beskyttelse og forbedring af miljøkvaliteten"; mener, at der ud fra dette overordnede mål skal fastsættes konkrete delmål;
7. mener, at en strategi for bæredygtig udvikling bør være fleksibel og muliggøre gennemførelsen af generelle foranstaltninger og politikker, der er tilpasset de krav, der stilles til udviklingen lokalt, og situationen og forudsætningerne i det område og det land, hvor strategien anvendes;

Klimaforandringer, transport, ren energi og styring af energiforbruget

8. konstaterer, at på trods af den vedtagne lovgivning og de tekniske fremskridt, som EU har gennemført med henblik på at bekæmpe luftforureningen og formindske drivhusgasemissionerne, vil EU muligvis ikke være i stand til at opfylde målsætningerne i Kyoto-protokollen i 2012, fordi der mangler tilstrækkelige foranstaltninger til at standse den stigende vejtrafik;
9. er ligeledes bekymret over den store og hurtige stigning i lufttrafikken og denne sektors forureningsudslip; hvis der ikke hurtigt træffes foranstaltninger, vil målsætningerne om nedbringelse af drivhusgasemissionerne blive bragt i fare; opfordrer Kommissionen til at iværksætte hasteforanstaltninger til reduktion af luftfartens indvirkning på klimaet ved at skabe en forsøgsordning for emissionshandel for luftfartsemmissioner for perioden 2008-2012, der skal omfatte alle flyvninger til og fra alle lufthavne i EU, og til samtidig at indføre instrumenter til håndtering af luftfartens indvirkning på klimaet generelt;
10. opfordrer Kommissionen og Rådet til at styrke deres indsats og til at justere den eksisterende lovgivning på grundlag af den nyeste videnskabelige viden og pege på løsninger for at nå frem til en betydelig reduktion af luftforureningen og af drivhusgasemissionerne på 15-30 % i 2020 og på 80 % i 2050 i forhold til 1990 med fælles, om end differentieret ansvar, da nye undersøgelser har bekræftet, at en mindskelse af klimaforandringerne kræver en større nedbringelse af emissionerne i Europa og hele verden;
11. støtter Kommissionens forslag om at flytte en stor del af vejtransporten over til mere miljørigtige transportformer; opfordrer Kommissionen og de forskellige sammensætninger af Rådet og Det Europæiske Råd til hurtigt at træffe foranstaltninger med henblik på at stabilisere fordelingen af transportformerne på niveauet fra 1998 senest i 2010; mener mere generelt, at en mobilitetspolitik, der tager større hensyn til miljøet, stiller krav om en dybtgående politisk ændring;
12. beklager, at udnyttelsen af naturressourcerne i Europa i dag udgør mere end det dobbelte af den biologiske kapacitet ifølge gennemførte undersøgelser, hvilket betyder,

at Europa forbruger en uforholdsmæssig stor andel af jordens og havets eksisterende naturressourcer;

13. beklager, at størstedelen af medlemsstaterne fortsat er stærkt afhængige af olie i deres energiforbrug; støtter målsætningerne på mellemlang og lang sigt i henseende til markedsdeling af de vedvarende og rene energikilder; beklager, at Kommissionen har trukket forslaget til Rådets direktiv om muligheden for at indføre reducerede punktafgifter på visse mineralolier indeholdende biobrændstoffer og på biobrændstoffer tilbage, da Parlamentet gik ind for dette forslag;
14. glæder sig over, at Kommissionen har til hensigt at fremlægge en biomassehandlingsplan med henblik på at fremme anvendelsen af biobrændstoffer i stedet for fossile energikilder; anmoder Kommissionen om at foreslå foranstaltninger, således at der kan vedtages løsninger til udvikling af bioenergi afgrøder i EU;

Forvaltning af naturressourcer

15. anerkender, at vandpolitikens positive indvirkning kun sker langsomt og sporadisk, og at den i højere grad vil kunne ses på mellemlang og lang sigt; opfordrer alle medlemsstaterne, især de vest- og sydeuropæiske lande, til at træffe de nødvendige foranstaltninger med henblik på at garantere vandforsyningen til husholdningerne, de økonomiske aktiviteter og landbrugsaktiviteterne, bevarelsen af økosystemer af særlig værdi og produktionen af elektricitet fra vedvarende energikilder; opfordrer Rådet og Kommissionen til at fortsætte den nødvendige indsats med hensyn til vandpolitikken for at forebygge og eventuelt nedbringe vandspild og forurening (nitrater, pesticider, farlige og bioakkumulerende stoffer og stoffer, der forstyrrer de endokrine funktioner);
16. opfordrer Den Europæiske Union til at gennemføre den ambitiøse målsætning om inden 2010 at standse tabet af biodiversitet i Europa og i verden; beklager, at de beslutninger og foranstaltninger, der er vedtaget såvel på europæisk som internationalt plan, ikke gør det muligt at nå denne målsætning til den fastsatte dato, og at talrige dyre- og plantearter er truet af udryddelse; anmoder derfor Kommissionen om at forelægge en ny ambitiøs og sammenhængende europæisk handlingsplan, der skal tilføres de nødvendige midler til virkeliggørelse af målene om beskyttelse og genopretning af økosystemerne og den biologiske mangfoldighed i EU og i tredjelande; mener, at der skal træffes yderligere foranstaltninger med henblik på at integrere beskyttelsen af biodiversiteten fuldt ud i alle EU's berørte politikker, især inden for landbrugs-, regionaludviklings-, fiskeri- og udviklingsområdet; opfordrer Rådet og Kommissionen til at sørge for, at Natura 2000-netværket får tilført tilstrækkelige midler; opfordrer desuden Kommissionen til at foreslå en retsakt om vandmiljøet, der tager udgangspunkt i Natura 2000-netværket;
17. anmoder EU og medlemsstaterne om at inddrage bevarelsen af det naturlige miljø og de landskabsmæssige, bymæssige og historiske ressourcer, der udgør et kendt miljø, og som meget ofte er en kilde til rigdom, i en bæredygtig udvikling i overensstemmelse med de principper, som er fastlagt i Johannesburg og i andre EU-politikker;
18. beklager væksten i den samlede mængde affald, navnlig emballage; anmoder Kommissionen om at sørge for, at temastrategien for affald kommer til at indeholde nye bestemmelser med henblik på at begrænse affaldsproduktionen ved kilden på

mellemlang og lang sigt;

Udnyttelse af jorden

19. kræver, at udvidelsen af byzoner og forbedringen af infrastrukturene (veje, jernbaner, havne, lufthavne, kanaler, gasrørledninger, olieledninger osv.) sker under hensyntagen til landbrugsjord, skove og beskyttede områder; anmoder Kommissionen om at styrke den gældende lovgivning, hvis Kommissionen vurderer, at dette er nødvendigt for at sikre en optimal vurdering af miljøindvirkningen, de transeuropæiske nets bæredygtighed og gennemførelsen af målsætningen om bevarelse af biodiversiteten i 2010;
20. anmoder Kommissionen om at inddrage beskyttelsen af jordbunden i EU's miljøforanstaltninger; henleder på ny opmærksomheden på den sidste fase i enhver jordbundsødelæggelsesproces, nemlig ørkendannelsen, der berører store områder i EU, og som har alvorlige indvirkninger på fattigdommen, tabet af biodiversitet, vandkvaliteten og klimaforandringerne; minder om, at skovene spiller en grundlæggende rolle i forbindelse med forbedring af jordbundskvaliteten, forebyggelse af jorderosion, optagelse af kuldioxid og forebyggelse af oversvømmelser;
21. støtter Kommissionens forslag om at foreslå en temastrategi for bymiljø, hvis målsætning skal være at forbedre kvalitetsniveauet i byzoner for at sikre de europæiske borgere sunde levevilkår, navnlig i henseende til luftkvaliteten i byområderne; mener, at tre områder er særligt vigtige i denne forbindelse: udvikling af offentlig transport, der benytter rene eller mindre forurenende teknologier, fremme af et bæredygtigt byggeri med høj miljøkvalitet og bæredygtig byudvikling, der bl.a. skal forhindre økonomisk og social opsplittning og reduktion af de grønne områder i byerne;
22. konstaterer, at Den Europæiske Union trods sine forpligtelser stadig ikke har formået at afkoble vækst fra udnyttelse af naturressourcerne; opfordrer Kommissionen til at forelægge forslag til foranstaltninger og regulering med henblik på i 2010 at firedoble og i 2025 at tidoble ressource- og energieffektiviteten i produktionen og forbruget;
23. understreger, at den stigende knaphed, forureningen og den stadigt vanskeligere adgang til naturressourcer og råstoffer udgør en trussel mod bevarelsen af biodiversitet og vil medføre en forhøjelse af priserne, hvis omfang vil destabilisere de økonomiske og sociale systemer i Den Europæiske Union og tredjestater mere eller mindre dybtgående og indebære risici for konflikter; beklager følgelig at måtte konstatere fraværet af svar fra Kommissionens og Den Europæiske Unions side, der er på højde med situationen;

Folkesundhed

24. beklager uoverensstemmelsen mellem vurderingen af konsekvenserne af miljøforringelsen for sundheden og de forsigtige foranstaltninger, der foreslås af Kommissionen i forbindelse med dens europæiske handlingsplan for miljø og sundhed 2004-2010 (KOM(2004)0416); mener, at denne strategi ikke lever op til kravene til en egentlig politik for bæredygtig udvikling, der kan nedbringe sundhedsrisiciene og sikre vores social- og sundhedsbeskyttelsesordningers fremtid;

25. glæder sig over Reach-forslaget, hvis målsætning det er at forbedre beskyttelsen af folkesundheden og miljøet, samtidig med at konkurrenceevnen opretholdes og innovation inden for den europæiske kemiske industri fremmes; håber, at den oprindeligt påtænkte ikrafttrædelse af den nye ordning pr. 1. januar 2007 ikke forsinkes;

Internationalt

26. anmoder medlemsstaterne om i højere grad at eftergive udviklingslandene deres gæld; mener, at dette program for gælds eftergivelse bør ledsages af foranstaltninger til beskyttelse af miljøet og ordninger for overførsel af miljørigtige teknologier;
27. anmoder EU om at overholde de forpligtelser, der er blevet indgået i forskellige internationale konventioner, og om at træffe de nødvendige foranstaltninger med henblik på at sikre, at EU-medlemsstaterne og det internationale samfund overholder de forpligtelser, de har indgået i forbindelse med nylige internationale forhandlinger, og som er direkte eller indirekte forbundet med strategien for bæredygtig udvikling (Kyoto, Monterrey, Doha, Johannesburg);
28. understreger, at den ændrede strategi klart bør fastslå, at den som målsætning har en reform af Verdenshandelsorganisationen (WTO), der gør handel underordnet i forhold til målsætningerne for en bæredygtig udvikling, til internationale forpligtelser vedrørende miljøbeskyttelse og til respekt for internationale konventioner på det sociale område, herunder de principper, der er blevet vedtaget af Den Internationale Arbejdsorganisation (ILO); opfordrer Den Europæiske Union til at arbejde til fordel for anerkendelse og en gennemsigtig anvendelse af forsigtighedsprincippet i WTO;
29. opfordrer til, at man fra politisk side anerkender EU's indvirkning på forbruget af de globale ressourcer – med andre ord EU's "økologiske fingeraftryk" – idet EU – eller kun 7 % af den globale befolkning – ifølge uafhængige undersøgelser efterspørger 17 % af menneskehedens samlede ressourcer;
30. kræver, at den eksterne dimension i EU's strategi for en bæredygtig udvikling bliver den generelle ramme, der sikrer, at der er sammenhæng i alle EU's politikker med indvirkning på de miljømæssige ressourcer og politikkerne for bæredygtig udvikling i EU's partnerlande; kræver desuden, at denne strategi omfatter en særskilt evaluering af, hvordan EU's politikker vil kunne hjælpe udviklingslandene med at opfylde millenniumudviklingsmålene inden 2015;
31. glæder sig over Kommissionens forslag til EU's kommende temastrategi for miljø og naturressourcer, der bør berøre alle EU's partnerlande (europæisk naboskabs- og partnerskabsinstrument og instrument for udviklingssamarbejde og økonomisk samarbejde) med henblik på at indarbejde initiativer knyttet til de eksterne dimensioner i strategien for en bæredygtig udvikling i de kommende finansielle overslag 2007-2013;
32. understreger, at der er en tæt sammenhæng mellem fattigdom og miljø, og konstaterer, at der i bestræbelserne på at mindske fattigdommen, hovedsageligt gennem økonomisk vækst, ofte ikke tages hensyn til, at de fattige er afhængige af miljøet; anbefaler således, at der træffes særskilte foranstaltninger med henblik på at undersøge denne sammenhæng mellem fattigdom og miljø inden for rammerne af politikker og

programmer, og bemærker ligeledes, at der skal sættes en stopper for forbindelsen mellem økonomisk vækst og ødelæggelse af miljøet ved at tilskynde til et bæredygtigt forbrug og en bæredygtig produktion med henblik på at løse udbuds- og efterspørgselsproblemerne i udviklingslandene;

33. opfordrer medlemsstaterne og Den Europæiske Union til i de internationale organisationer, især FN, at fremme anerkendelsen af ressourcer, navnlig vand, som globale offentlige goder;

Nye redskaber til handling

34. glæder sig over det britiske EU-formandskabs bebudede relancering af Cardiff-processen; opfordrer Rådet til med Kommissionens hjælp at vedtage reelle foranstaltninger til integration af miljøbeskyttelse i de øvrige politikker;
35. understreger betydningen af, at begrebet bæredygtig udvikling integreres i samtlige offentlige politikker, der føres på nationalt, regionalt og lokalt plan, og på privat plan af virksomhederne og ikke-statslige sammenslutninger og organisationer;
36. minder om, at ifølge Aalborg-chartret er byerne hovedaktører i den bæredygtige udvikling; med henblik på at forbedre EU's miljøresultater er det således tvingende nødvendigt at tilskynde til en bæredygtig og sammenhængende byforvaltning og at udbrede bedste praksis på lokalt plan hovedsageligt via byernes udvekslingsnetværk;
37. glæder sig over, at Kommissionen har indført konsekvensvurderinger for alle sine beslutninger og lovforslag; anmoder Kommissionen om at styrke miljødelen og den sociale del af dette redskab og om at lægge større vægt på det fremover; erindrer om, at dette redskab er en hjælp for den politiske beslutningstagning, men hverken kan eller skal træde i stedet herfor;
38. glæder sig over Kommissionens og Eurostats vedtagelse af ca. 150 indikatorer og af underinddelingen heraf i tre niveauer med det formål at kunne evaluere gennemførelsen af strategien for bæredygtig udvikling og den gradvise opnåelse af de fastsatte målsætninger; opfordrer Kommissionen og Eurostat til regelmæssigt at evaluere indikatorerne og om nødvendigt tilpasse dem for bedre at kunne tage højde for nye problemer og miljøets udvikling; anmoder Kommissionen om at sikre, at der i højere grad tages højde for miljøet i listen over de 14 indikatorer, der danner grundlag for evalueringen af gennemførelsen af Lissabon-strategien; mener, at denne liste også bør omfatte en indikator for biodiversiteten;

Tilskyndelse ved hjælp af markedsinstrumenter

39. bemærker Kommissionens forslag om at supplere de traditionelle lovgivningsforanstaltninger med markedsinstrumenter som f.eks. internalisering af omkostninger, miljøafgifter, støtteordninger og handel med emissionskvoter;
40. støtter Kommissionens krav om, at markedspriserne skal afspejle de faktiske omkostninger ved den økonomiske aktivitet, bl.a. i forhold til miljøet, med det formål at få ændret produktions- og forbrugsmønstrene; mener, at der hurtigt bør træffes og

vedtages foranstaltninger i denne retning inden for vejtransportsektoren for at fremme anvendelsen af kollektive transportformer;

41. fastholder, at et sådant skridt bør tage højde for indkomstniveauer og forene tilfredsstillelse af behov, frihedsrettigheder og grundlæggende rettigheder og miljøkvalitet,
42. insisterer på, at Kommissionen støtter sig til Parlamentets betænkning om nye perspektiver og nye udfordringer for bæredygtig turisme i EU i forbindelse med fremtidige forslag;
43. understreger, at betingelserne for tildeling af støtte og hjælp fra EU, navnlig inden for den fælles landbrugspolitik, bør bidrage til at virkeliggøre politikken for en bæredygtig udvikling; anmoder indtrængende om, at der hurtigst muligt sættes en stopper for tildeling af tilskud til ikke-bæredygtige aktiviteter, især inden for energi- og landbrugsområdet;
44. bemærker, at den stigende jorderosion og ødelæggelsen af jordbunden og landbrugsjorden på sigt udgør en trussel for vores evne til at sikre borgernes fødevarerforsyning; anmoder derfor om, at der i en kommende reform af den fælles landbrugspolitik fremsættes forslag om en afbalancering af de forskellige dyrkningsmetoder, og at de forsøg, der er blevet gennemført af andre lande inden for dette område, tages under overvejelse; mener, at genmodificerede planter og organismer ikke for indeværende tilvejebringer en tilfredsstillende løsning på de problemer, der er forbundet med anvendelsen af kemiske produkter inden for landbruget;
45. støtter indførelsen af miljøafgifter på EU-plan; understreger, at de ligesom de øvrige markedsinstrumenter er et uundværligt redskab i en effektiv politik til forureningsbekæmpelse; opfordrer Kommissionen til at stille forslag og medlemsstaterne til at vedtage den første europæiske miljøafgift senest i 2009;
46. understreger, at der stadigvæk er reelle anvendelsesmuligheder for markedsinstrumenterne på miljøbeskyttelsesområdet; opfordrer Kommissionen til at udarbejde målrettede forslag;
47. opfordrer Kommissionen til at anerkende, fremme og understøtte udviklingen af de nye, mere bæredygtige, økonomiske metoder såsom en social og solidarisk økonomi og fair handel, både i EU og i tredjelande og i internationale organisationer;

Innovationer

48. deler Kommissionens forslag om at investere i innovation inden for mere miljøvenlige teknologier, da den videnskabelige og tekniske forskning også bør tage højde for miljømæssige og sociale problemer; beklager ikke desto mindre, at Kommissionen ikke nævner størrelsen i forhold til BNP af de investeringer, der skal gøres for at støtte udviklingen af nye miljøteknologier;
49. kræver, at det syvende rammeprogram for forskning anvendes således, at den bæredygtige udvikling gør sig gældende på stadig flere områder og bidrager til at skabe

arbejdspladser af høj kvalitet;

50. understreger, at innovationer i sektoren for miljøteknologi udgør drivkraften bag en bæredygtig udvikling inden for miljøområdet, og at statsstyrede foranstaltninger, der har til formål at ændre produktions- og forbrugsmønstre, kan vise sig at være hensigtsmæssige som "starthjælp";
51. opfordrer EU til at intensivere sine bestræbelser og til at træffe afgørelser, således at EU bliver den mest effektive økonomi i verden med hensyn til energi- og ressourceanvendelsen; understreger, at opfyldelsen af sådanne målsætninger vil sikre en større ressource- og energiforsyningsmæssig uafhængighed og sikkerhed samt afkoblingen mellem økonomisk vækst og ressourceforbrug;

Anvendelse af principperne for en bæredygtig udvikling

52. erindrer om, at princippet om, at forureneren betaler, og forsigtighedsprincippet bør indgå som regulerende princip i politikkerne vedrørende folkesundhed, fødevarerikkerhed, forbrugerbeskyttelse og miljø;
53. opfordrer Kommissionen og Rådet til at uddybe overvejelserne om substitutionsprincippet, som kan blive et betydeligt redskab til stimulering af forskning og udvikling af teknologier, der tager mere hensyn til miljø og sundhed;

Information og mobilisering af borgere og virksomheder

54. mener, at miljøbeskyttelse på en gang forudsætter information, bevidstgørelse og uddannelse; mener, at strategien bør være resultatet af en gennemsigtig proces, der inddrager de europæiske borgere, og at det i denne forbindelse er nødvendigt fuldt ud at gennemføre Århus-konventionen¹ om adgang til oplysninger, offentlig deltagelse i beslutningsprocesser samt adgang til klage og domstolsprøvelse på miljøområdet;
55. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at vedblive med at udvikle uddannelse i miljø, til at gøre miljøuddannelse til et fast bestanddel i den grundlæggende undervisning og til at iværksætte informations- og bevidstgørelsesprogrammer for voksne;
56. kræver, at forventningerne om at inddrage hele den erhvervsdygtige befolkning i arbejdsmarkedet bliver indfriet, uanset alder og køn, og at det sker under udnyttelse af muligheden for livslang læring for på denne måde at fremme alle aktioner inden for strategien for bæredygtig udvikling.
57. opfordrer til, at begrebet livslang uddannelse udvikles, ved at der i højere grad tages højde for perspektiver med hensyn til udvikling af nye teknikker og produktionsformer inden for erhvervsuddannelser; understreger, at denne strategi er et vigtigt redskab til at gøre samtlige arbejdstagere og navnlig lønmodtagere bekendt med de nye teknologier og til i denne forbindelse at tilpasse sig et arbejdsmarked i forandring;

¹ EUT L 124 af 17.5.2005, s. 4.

58. beklager forslagernes utilstrækkelighed med hensyn til bekæmpelse af fattigdom, social udstødelse og den stigende ulighed; anmoder Kommissionen om at fremlægge konkrete foranstaltninger og initiativer, således at der kan ske betydelige fremskridt inden for dette område inden 2010; forventer også, at medlemsstaterne træffer konkrete afgørelser og foranstaltninger med sigte på en hurtig og kraftig mindskelse af fattigdom, social udstødelse, arbejdsløshed og uligheder; mener, at liberaliseringspolitikkerne ikke løser disse problemer;
59. understreger, at den bæredygtige finansiering af socialsikringsordninger kun kan gennemføres ved hjælp af en styrket solidaritet mellem generationerne; understreger det særlige i at inddrage statsborgerne ansvarsbevidst i sociale spørgsmål og miljøspørgsmål; kræver, at arbejdet som faktor aflastes i medlemsstaternes skattesystemer; kræver en stærkere koordinering i medlemsstaterne for at mindske den sociale udstødelse, for at man bedre kan sikre den sociale sikkerhed for alle europæiske borgere og overalt opnå samme høje økologiske standarder;
60. forventer, at EU forpligter sig stærkt og viljefast på at styrke den europæiske sociale model; understreger, at en finansiering, der garanterer ordentlige sociale sikringsordninger, kun kan sikres gennem øget solidaritet; opfordrer Kommissionen til at udvikle evalueringsindikatorer over den sociale situation og til at integrere disse i Unionens analyser af den globale udvikling;

Temastrategier

61. glæder sig over, at den første temastrategi endelig er blevet vedtaget; opfordrer Kommissionen til at sørge for, at alle de bebudede temastrategier vedtages hurtigst muligt og senest inden sommeren 2006;
62. bemærker med tilfredshed vedtagelsen og revisionen af de forskellige EU-retsakter navnlig vedrørende miljøbeskyttelse; mener imidlertid, at et betydeligt antal af dem, navnlig reformen af den fælles landbrugspolitik og af fiskeripolitikken, ikke tager tilstrækkeligt højde for målsætningerne med hensyn til bæredygtig udvikling og stadigvæk begunstiger intensive produktionsformer;
63. opfordrer Kommissionen til at fremsætte mere vidtrækkende forslag vedrørende opfølgning på strategien for bæredygtig udvikling i forbindelse med forslaget om revision; understreger, at den ændrede strategi bør evalueres hvert år som besluttet under Det Europæiske Råds møde i Göteborg i 2001; anmoder om, at midtvejsevalueringen om nødvendigt ledsages af foranstaltninger og forslag med sigte på at opfylde de oprindelige målsætninger; glæder sig over Parlamentets inddragelse i denne evaluering;

Konklusioner

64. glæder sig over, at Kommissionen viser vilje til at træffe forskellige foranstaltninger til fordel for bæredygtig udvikling; bemærker imidlertid med beklagelse afstanden mellem de bebudede intentioner og de foreslåede politikker; mener, at prioriteringerne for revisionen af strategien for bæredygtig udvikling som følge af den forværrede miljøsituation ikke hovedsagelig bør bestå i foranstaltninger til samordning og

forbedring af viden, men i forslag til aktioner og klare målsætninger på mellemlang og lang sigt, redskaber, samt en ordning for kontrol, opfølgning og regelmæssige evalueringer;

65. er fast overbevist om, at bæredygtig udvikling udgør et grundlæggende og helt centralt redskab for Den Europæiske Union, som kan fremme økonomiske og sociale fremskridt, forbedre borgernes livskvalitet og levestandard og bane vejen for udformningen af en ny politik, der vil give borgerne større frihed;
66. opfordrer til, at der afsættes tilstrækkelige midler i de finansielle overslag 2007-2013 til at kunne modvirke ikke-bæredygtige tendenser såsom fattigdom, social udstødelse og konsekvenserne af det aldrende samfund på passende vis; understreger, at den bæredygtige udvikling skal være en af retningslinjerne inden for alle områder af EU's politikker; henstiller til, at disse finansielle overslag skal indeholde tilstrækkelige midler til at kunne fremme fuld beskæftigelse, social inddragelse og bekæmpelse af fattigdom og styrke den sociale, territoriale og økonomiske samhørighed;
67. finder det nødvendigt at understrege, at den ændrede strategi først og fremmest forudsætter en reel ændring af vore produktions- og forbrugsmønstre, og at der gøres overvejelser over formålene med den økonomiske aktivitet;
68. erindrer om, at passivitet vil få stadigt større omkostninger og direkte konsekvenser og vil gøre det endnu vanskeligere at iværksætte og gennemføre Den Europæiske Unions målsætninger med hensyn til sociale fremskridt, sundhed og miljøbeskyttelse og vil påføre de kommende generationer en ubærlig gæld;
69. anmoder om, at Parlamentet høres officielt om Kommissionens forslag om revision af strategien for bæredygtig udvikling, når forslaget offentliggøres;
70. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen.

BEGRUNDELSE

Bæredygtig udvikling er en grundlæggende målsætning for Den Europæiske Union, men også en udfordring, der angår hele verden.

Strategien for en bæredygtig udvikling, der omfatter målsætningerne om fuld beskæftigelse, velfærd for alle, international solidaritet og god miljøkvalitet, forudsætter en langsigtet politisk planlægning på allerhøjeste niveau.

Da de forskellige parter i Johannesburg i 2002 blev enige om at give deres støtte til de politiske holdninger, der skulle tjene som rettesnor for signatarstaternes repræsentanter, kunne man glæde sig over de dermed tilkendegivne ambitioner om at gennemføre politikker til fordel for miljøbeskyttelse, solidaritet mellem generationer og især et kraftigt engagement i bekæmpelsen af fattigdom. Nogle år senere må vi bøje os for kendsgerningerne: Resultaterne er nedslående, erklæringerne er ikke blevet fulgt op af handling.

Vi befinder os i en alarmerende situation, hvor klodens tilstand til stadighed forværres: klimaopvarmning, forringelse af luft- og vandkvalitet, knaphed på naturressourcer, en stadig mere truet biodiversitet, overforbrug af energi, stigende fattigdom, eskalerende vold, livslede, krige overalt, som økonomiske eller finansielle interesser drager fordel af.

Opmærksomheden skal i første omgang rettes mod de klimatiske og hydrologiske kredsløb og deres interaktion med menneskenes indgriben, kapaciteten for nedbrydning af affald og genanvendelse af næringsstoffer, bestøvning af afgrøder, bevaring af den genetiske mangfoldighed, alle de forvandlingsprocesser, der indvirker på økosystemernes interne mekanismer og den funktionelle mangfoldighed, idet enhver begrænsning heraf medfører en nedsat evne til regeneration.

Den bæredygtige udvikling skal svare igen på tre typer udfordringer:

1) sociale

Den indkomst, den rigeste 1 % af befolkningen tegner sig for, svarer til den indkomst, de 57 % fattigste har, og 20 % af borgerne forbruger 80 % af naturressourcerne.

2,4 mia. mennesker har ikke adgang til basale sanitære infrastrukturer.

1,2 mia. mennesker har mindre end 1 dollar at leve for om dagen.

1,2 mia. mennesker har ikke adgang til drikkevand.

900 mio. er underernæret.

17. mio. dør hvert år af parasitære og infektiøse sygdomme, der kan helbredes.

2) miljømæssige

De rigeste landes økonomiske udvikling hviler i vidt omfang på et overforbrug, der sætter Jordens og biosfærens økologiske balance på spil, ødelægger og skaber knaphed på naturressourcer, forøger de værste forureningskilder, forstyrrer klimaet og skader biodiversiteten i alvorlig grad. Ifølge tal fra IUCN (Den Internationale Union for Bevarelse af

Naturen) er hver ottende fugleart og hver fjerde pattedyreart truet af udryddelse. Naturkatastroferne mangedobles, oversvømmelser og brande har endnu en gang ramt adskillige europæiske lande denne sommer, og skaderne som følge af orkanen Katrina i USA er enorme.

3) demokratiske

Befolkningerne skal blive i stand til kollektivt at omdefinere de grundlæggende værdier og fælles goder for menneskeheden.

Hvorfor så stor afstand mellem erklæringer og indsats?

Den risikobevisthed, der nu efterlyses over hele kloden, er der et uafviseligt behov for. Selv om der måske er forståelse for, at vi må ændre vore produktions- og forbrugsmønstre, er det endnu ikke lykkedes at ændre den eksisterende økonomiske model afgørende. Denne økonomiske model har generelt sikret "større velfærd for alle" i de industrialiserede lande, men vi har ikke formået at afhjælpe de negative konsekvenser med effektive mekanismer. Vækstkapløbet er fortsat den vigtigste målsætning, og man har ikke formået at opstille nye indikatorer for menneskehedens udvikling.

Nødvendigheden af en klimapolitik

Den voldsomme stigning i antallet af naturkatastrofer og deres omfang kan ikke lade os uberørt. Det er nødvendigt at handle, for vor egen fremtid afhænger af vor evne til at vende klimaudviklingen. EU har engageret sig kraftigt i dette spørgsmål på internationale konferencer, men også i forbindelse med gennemførelsen af sektorpolitikker. Med sin opstilling af målsætningen om at formindske udledningen af drivhusgasser med 8 % i forhold til 1990 udviser EU beslutsomhed og vilje. Og som følge af vedtagelsen af direktiver om nedbringelse af emissionerne er det lykkedes at mindske udledningerne fra industrien. Skrappe regler for køretøjer har ført til en bedre energi- og miljøperformance. Ikke desto mindre er de tendenser, der kan iagttages på transportområdet, alarmerende, og stigningen i vejtrafikken har ikke blot sociale og miljømæssige omkostninger, men også økonomiske. Det er helt nødvendigt med en viljefast politik på dette område. EU må for alvor i gang med at overflytte transporten fra veje til andre transportformer som jernbane og søfart. Dette illustrerer udmærket det paradoks, som EU står over for med på den ene side fuldkommen fri bevægelighed for varer og på den anden side konsekvenserne af denne frihed uden begrænsninger: øget forurening og energiforbrug. Visse fødevarer tilbagelægger mange hundrede kilometer for at blive forarbejdet billigst muligt, inden de kommer tilbage og bliver sendt ud på deres naturlige marked. Det gælder f.eks. visse mælkeprodukter og grøntsager.

En beslutsom politik på transportområdet, der fører til en formindskelse af forbruget af fossil og forurenende energi, er absolut påkrævet. En sådan politik vil samtidig kunne bidrage til større energiafhængighed og til at forbedre sundheden for europæerne, som i stadig højere grad påvirkes af luftforureningen.

En sådan politik forudsætter, at transportomkostningerne integreres i produktionspriserne, eller at transporten beskattes i forhold til dens påvirkning af miljøet. Mere generelt bør spørgsmålet om mobilitet gøres til genstand for ambitiøse politiske foranstaltninger, og EU udgør i denne forbindelse det bedst egnede niveau til udviklingen af f.eks. transeuropæiske

jernbanenet. Forskning og teknologisk innovation er også væsentlige redskaber, hvilket bør afspejles i budgettet for det syvende rammeprogram for forskning og udvikling.

Landbrug og vandforbrug

Den generelle vandkvalitet bliver stadig ringere. Behandlingsmetoderne for drikkevand bliver mere og mere avancerede. Der anvendes nye kemiske molekyler i afgrøderne navnlig inden for landbruget, som siden hen ledes ud i det naturlige miljø, hvilket i høj grad bidrager til eutrofieringen af ferskvand og kystfarvande samt til forureningen af underjordiske vandlag gennem nitrater. Udviklingen i vandkvaliteten er direkte forbundet med den fælles landbrugspolitik i Europa, og det er nødvendigt, at de regler vedrørende miljøkobling, der er defineret i forbindelse med reformen af den fælles landbrugspolitik, anvendes korrekt og senere skærpes. En ansvarlig forvaltning af vand og energi stiller krav om nye produktionsmodeller og om tilpasning af de eksisterende produktioner. De europæiske støtteformer skal gøres betinget af bæredygtige produktionssystemer.

Biodiversitet

Biodiversiteten trues stadig mere af vores produktionssystem. Den økonomiske aktivitet og den hæmningsløse jagt på øget vækst ødelægger økosystemerne. De intensive produktionsmetoder har de seneste årtier afstedkommet betydelige skader på en tredjedel af klodens dyrkbare arealer, ligesom bestandene af de vigtigste fiskearter er blevet skadet og i nogle tilfælde næsten udryddet. Denne alt for voldsomme aktivitet gør uophørligt indhug i biodiversiteten, og følgerne heraf er dramatiske. Kemiske forbindelser og arveanlæg, som i nogle tilfælde er ukendte, ødelægges, hvorved de for altid går tabt for forskningen. Montreal-konventionen, der blev undertegnet i 1992, præciserer, at hver enkelt nation er ansvarlig for biodiversitet på sit område. Men problemet bør ansues på globalt plan, da det internationale samfund må støtte udviklingslandene. For at blive bedre i stand til at kunne støtte og genskabe visse naturlige miljøer er det nødvendigt at råde over indikatorer, der er mere præcise, ligesom der skal sikres bedre samordning mellem institutionerne. For havmiljøets vedkommende skal der gøres en indsats for at få gennemført Johannesburg-målsætningerne og nå frem til en bæredygtig udnyttelse af fiskeriressourcerne i 2015. På tilsvarende måde som Natura 2000-netværket, der består i et europæisk økologisk netværk mellem beskyttede naturområder, må der udarbejdes oversigter over biodiversiteten i havmiljøet er i tråd med de forpligtelser, som Den Europæiske Union har indgået i OSPAR-konventionen (konvention om beskyttelse af havmiljøet i det nordøstlige Atlanterhav).

Sundhed og miljø

Miljøets indvirkning på sundheden er uafviselig og ses f.eks. i stigningen i antallet af personer, der lider af allergier, der dør en tidlig død som følge af luftforurening, der har forplantningsproblemer, og som dør af kræftsygdomme. Det haster med en handlingsplan, der er forsynet med tilstrækkelige midler og kvantitative målsætninger.

Som vi allerede slog det fast i forbindelse med forslaget til handlingsplan for miljø og sundhed, så har vi brug for konkrete foranstaltninger og en finansiering, der står mål hermed.

Udviklingsstøtte

I forbindelse med udviklingsstøtte må der udvikles programmer, der bygger på en strategi for de overordnede problemer, som angår hele regioner, frem for at lade den finansielle indsats gå til enkeltprojekter uden indbyrdes sammenhæng eller synergi-potentiale. En sådan strategi vil gøre det muligt at undgå visse problemer. F.eks. har den støtte, der ydes til Tanzania med henblik på at tilpasse virksomheder, der forarbejder fisk til eksport, til internationale regler, negative konsekvenser for lokalbefolkningens adgang til denne fødevarekilde. Da hele fiskeriproduktionen sælges til udlandet, trues landet af fejlernæring og sult. Desuden må vi udvise opmærksomhed i forbindelse med gennemførelsen af Doha-aftalerne og sikre, at målsætningen om adgang til lægemidler i udviklingslandene faktisk gennemføres.

Med retfærdig handel, som rigtig nok stadig ikke er særlig udbredt, tilbydes der en produktions- og forbrugsform, som fuldt ud bidrager til den bæredygtige udvikling, og som vi må støtte fra Den Europæiske Unions side.

Hvordan forbedres redskaberne til gennemførelse af bæredygtig udvikling?

Lovgivningsprocessen må fremskyndes. For at sikre en effektiv gennemførelse af bæredygtig udvikling må der opstilles kvantitative målsætninger for hver enkelt sektor efter en præcis tidsplan og med passende opfølgingsinstrumenter og regelmæssig evaluering. Der bør ligeledes sikres en effektiv kontrol med mulighed for sanktioner. En relancering af Cardiff-processen er vigtig, for at alle sektorer kan optage princippet om bæredygtig udvikling. Processen bør bygge på tværfaglighed for at bane vejen for nye vidensområder.

Europas dynamik inden for miljøteknologisk innovation er velkendt, men det er hele forsknings- og innovationsområdet der bør optage princippet om bæredygtig udvikling.

De finansielle overslag bør tage højde for forskning og udvikling og gennemførelsen af miljøbestemmelserne i medlemsstaterne.

Det drejer sig om at skabe nye former for styring på internationalt og lokalt plan og sikre sig, at alle deltager. WTO bør regulere kapitalmarkederne og varehandlen for at hindre social og miljømæssig dumping.

Konklusion

Vores produktionsform muliggør vækst, men ødelægger vores miljø. Videnskabelige og tekniske fremskridt kan ikke alene rette op på skaderne. Foruden en seriøs politisk vilje er det nødvendigt at ansvarliggøre borgerne. Borgerne skal blive bevidste om udviklingen og ændre deres levevis, således at de kan efterlade de kommende generationer en verden, der er passet godt på. De offentlige myndigheder og civilsamfundet må handle i fællesskab. Bæredygtig udvikling stiller krav om en bæredygtig strategi, som rækker ud over de daglige bekymringer og særinteresser.

14.7.2005

UDTALELSE FRA UDVALGET OM BESKÆFTIGELSE OG SOCIALE ANLIGGENDER

til Udvalget om Miljø, Folkesundhed og Fødevarerikkerhed

om miljøaspekter og bæredygtig udvikling
(2005/2051(INI))

Rådgivende ordfører: Sepp Kusstatscher

FORSLAG

Udvalget om Beskæftigelse og Sociale Anliggender opfordrer Udvalget om Miljø, Folkesundhed og Fødevarerikkerhed, som er korresponderende udvalg, til at indarbejde følgende forslag i det beslutningsforslag, det vedtager:

1. understreger, at der kun kan nås forbedringer på vejen mod bæredygtig udvikling, hvis der tages ligeligt hensyn til alle den bæredygtige udviklings tre dimensioner, nemlig miljø, beskæftigelse/socialt hensyn samt de økonomiske aspekter;
2. udtrykker sin bekymring over, at det i den første status for revisionen af strategien for bæredygtig udvikling konstateres, at en stor del af de europæiske borgere fortsat er berørt af alvorlige økonomiske og sociale problemer såsom fattigdom, arbejdsløshed, social udstødelse samt manglende midler og mekanismer til en mere retfærdig fordeling af midlerne, og at dette er problemer, som er ødelæggende for ethvert forsøg på at gennemføre den foreliggende strategi; udtrykker desuden stor bekymring i lyset den indtrådte respektive prognosticerede forværring af fænomener som f.eks. den dramatiske demografiske udvikling i Den Europæiske Union og - med omvendt tendens - i de mindre udviklede lande i syd;
3. støtter Kommissionen i dens opfattelse af, at Göteborg-strategien for bæredygtig udvikling og Lissabon-strategien, som fokuserer på at øge konkurrenceevnen, skabe flere arbejdspladser, fremme den sociale inddragelse, miljøbeskyttelsen og forebygge risici, supplerer hinanden; bekræfter - i betragtning af begrænsede finansielle ressourcer - nødvendigheden af en fælles og effektiv procedure med henblik på en kontinuerlig og systematisk overvågning og revision af begge strategier;
4. kræver en konsekvent udvidelse af den europæiske sociale model og de deraf følgende

anbefalinger på grundlag af denne model til medlemsstaterne for på denne måde at modvirke den ikke-bæredygtige tendens til fattigdom, social udstødelse og et aldrende samfund; mener, at der til dette formål skal udvikles indikatorer til at registrere den sociale situation, som indgår i bæredygtighedsvurderingen (*impact assessment*); understreger, at Europa har brug for makroøkonomiske rammebetingelser, som støtter den bæredygtige udvikling samt fremmer den interne økologiske efterspørgsel, beskæftigelsen og den sociale samhørighed;

5. beklager manglen på konkrete forslag til en løsning på problemerne med fattigdom, social udstødelse og manglende fordelingsretfærdighed; opfordrer indtrængende Kommissionen til at fremlægge konkrete initiativer og effektive gennemførelsesforanstaltninger med henblik på virkelig at opnå de tilstræbte mål; betragter derfor de foreslåede retningslinjer som for uforglignende til at kunne opnå en ændring af de nuværende tendenser; henviser i denne forbindelse som eksempel på Kommissionens initiativ til at analysere problemet med de aldrende samfund, som på grundlag af inddragelsen af de politiske niveauer i EU og det civile samfund skal føre til konkrete problemløsninger;
6. minder om, at medlemsstaterne spiller en central rolle inden for socialsikringsystemerne, fattigdom og social udstødelse, men påpeger samtidig, at der også er behov for fælles europæiske målsætninger og handlingsplaner, og at man inden for rammerne af disse især skal fastsætte den rolle, som de sociale organisationers ngo'ernes og de økonomiske aktørers aktiviteter og de europæiske borgeres bidrag generelt spiller; opfordrer Kommissionen til som led i den åbne koordinationsmetode helt konkret at fastlægge, hvordan disse mål og planer kan se ud, og hvordan hver enkelt medlemsstats frem- eller tilbageskridt kan blive registreret kontinuerligt og tydeligt dokumenteret
7. understreger, at den bæredygtige finansiering af socialsikringsordninger kun kan gennemføres ved hjælp af en styrket solidaritet mellem generationerne; understreger det særlige i at inddrage statsborgerne ansvarsbevidst i sociale spørgsmål og miljøspørgsmål; kræver, at arbejdet som faktor aflastes i medlemsstaternes skattesystemer; kræver en stærkere koordinering i medlemsstaterne for at mindske den sociale udstødelse, for at man bedre kan sikre den sociale sikkerhed for alle europæiske borgere og overalt opnå samme høje økologiske standarder;
8. opfordrer til, at der afsættes tilstrækkelige midler i de finansielle overslag 2007-2013 til at kunne modvirke ikke-bæredygtige tendenser såsom fattigdom, social udstødelse og konsekvenserne af det aldrende samfund på passende vis; understreger, at den bæredygtige udvikling skal være en af retningslinjerne inden for alle områder af fællesskabspolitikken; henstiller til, at disse finansielle overslag skal indeholde tilstrækkelige midler for at sikre fuld beskæftigelse, social inddragelse og bekæmpelse af fattigdom og styrke den sociale, territoriale og økonomiske samhørighed;
9. kræver, at vurderingerne af bæredygtigheden (*impact assessments*) forbedres yderligere - netop i lyset af de begrænsede finansielle ressourcer - og at den viden, man opnår derved, omsættes konsekvent;
10. støtter Kommissionens krav om at fastsætte mål for bekæmpelse af negative tendenser; mener, at et centralt mål på mellemlang sigt bør være det i den europæiske forfatning formulerede krav om at opnå "en bæredygtig udvikling i Europa baseret på en

afbalanceret økonomisk vækst og prisstabilitet, en social markedsøkonomi med høj konkurrenceevne, hvor der tilstræbes fuld beskæftigelse og sociale fremskridt, og et højt niveau for beskyttelse og forbedring af miljøkvaliteten"; mener, at der ud fra dette overordnede mål skal fastsættes konkrete delmål;

11. kræver, at det syvende rammeprogram for forskning anvendes således, at den bæredygtige udvikling gør sig gældende på stadig flere områder og bidrager til at skabe arbejdspladser af høj kvalitet;
12. kræver, at forventningerne om at inddrage hele den erhvervsdygtige befolkning i arbejdsmarkedet bliver indfriet, uanset alder og køn, og at det sker under udnyttelse af muligheden for livslang læring for på denne måde at fremme alle aktioner inden for strategien for bæredygtig udvikling.

PROCEDURE

Titel	Miljøaspekter og bæredygtig udvikling
Procedurenummer	2005/2051(INI)
Korresponderende udvalg	ENVI
Rådgivende udvalg Dato for meddelelse på plenarmødet	EMPL 12.5.2005
Rådgivende ordfører Dato for valg	Sepp Kusstatscher 15.3.2005
Behandling i udvalg	24.5.2005 14.6.2005
Dato for vedtagelse af forslag	12.7.2005
Resultat af den endelige afstemning	for: 34 imod: 1 hverken/eller: 0
Til stede ved den endelige afstemning - medlemmer	Jan Andersson, Roselyne Bachelot-Narquin, Philip Bushill-Matthews, Alejandro Cercas, Ole Christensen, Derek Roland Clark, Luigi Cocilovo, Jean Louis Cottigny, Proinsias De Rossa, Richard Falbr, Ilda Figueiredo, Joel Hasse Ferreira, Stephen Hughes, Sepp Kusstatscher, Jean Lambert, Bernard Lehideux, Mary Lou McDonald, Thomas Mann, Mario Mantovani, Jan Tadeusz Masiel, Jiří Maštálka, Maria Matsouka, Ria Oomen-Ruijten, Pier Antonio Panzeri, José Albino Silva Peneda, Jean Spautz, Anne Van Lancker
Til stede ved den endelige afstemning - stedfortrædere	Edit Bauer, Mihael Brejc, Dieter-Lebrecht Koch, Roberto Musacchio, Elisabeth Schroedter, Marc Tarabella, Anja Weisgerber, Tadeusz Zwiefka
Til stede ved den endelige afstemning - stedfortrædere, jf. art. 178, stk. 2	

PROCEDURE

Titel	Miljøaspekter og bæredygtig udvikling		
Procedurenummer	2005/2051(INI)		
Hjemmel i forretningsordenen	art. 45		
Korresponderende udvalg Dato for meddelelse på plenarmødet	ENVI 12.5.2005		
Rådgivende udvalg Dato for meddelelse på plenarmødet	ITRE 12.5.2005	EMPL 12.5.2005	ECON 12.5.2005
Ingen udtalelse Dato for afgørelse	ITRE 21.6.2005	ECON 10.5.2005	
Udvidet samarbejde Dato for meddelelse på plenarmødet			
Forslag til beslutning indeholdt i betænkningen			
Ordfører(e) Dato for valg	Anne Ferreira 24.5.2005		
Oprindelig(e) ordfører(e)			
Behandling i udvalg	3.10.2005	22.11.2005	
Dato for vedtagelse	22.11.2005		
Resultat af den endelige afstemning	for:	38	
	imod:	3	
	hverken/eller:	8	
Til stede ved den endelige afstemning - medlemmer	Adamos Adamou, Georgs Andrejevs, Irena Belohorská, Johannes Blokland, Hiltrud Breyer, Dorette Corbey, Chris Davies, Avril Doyle, Mojca Drčar Murko, Edite Estrela, Karl-Heinz Florenz, Matthias Groote, Françoise Grossetête, Cristina Gutiérrez-Cortines, Satu Hassi, Mary Honeyball, Marie Anne Isler Béguin, Caroline Jackson, Dan Jørgensen, Christa Kläß, Eija-Riitta Korhola, Urszula Krupa, Marie-Noëlle Lienemann, Peter Liese, Roberto Musacchio, Riitta Myller, Péter Olajos, Vittorio Prodi, Frédérique Ries, Dagmar Roth-Behrendt, Guido Sacconi, Carl Schlyter, Richard Seeber, Jonas Sjöstedt, Bogusław Sonik, María Sornosa Martínez, Evangelia Tzampazi, Thomas Ulmer, Marcello Vernola, Anja Weisgerber og Åsa Westlund		
Til stede ved den endelige afstemning - stedfortrædere	Margrete Auken, David Casa, Christofer Fjellner, Genowefa Grabowska, Erna Hennicot-Schoepges, Anne Laperrouze, Robert Sturdy og Andres Tarand		
Til stede ved den endelige afstemning - stedfortrædere, jf. art. 178, stk. 2			
Dato for indgivelse - A6	1.12.2005	A6-0383/2005	